

1920 – JOSEF EMMANUEL KUREK (15.3.1856-12.8.1925)

1920

25.7.1920

Dnes je u nás posvícení. V obecním hostinci se bude jódlovat a tancovat. Příští sobotu, dne **31.7.**, je na programu divadelní představení „Únos Sabinek“. Velká letní slavnost se tu bude konat v neděli dne **8.8.** nebo **15.8.**

Přípravy jsou už v plném proudu. Zda se na tom budou podílet i mladí, to ještě není jisté. V tělocvičném spolku se v každém případě musí počítat s opozicí. Ostatní spolky jsou jednotné.

Pokud jde o památník válečným obětem, byl odeslán mnohokrát korigovaný závěrečný dopis.

Sbírka vynesla něco přes 3.000 Kč. Stokorunových dárců bylo jen pět:

Dr. **Dick**, hamerník **Krepelka**, majitel mlýnu **Rienesl, Resch** Moritz a já.

Při posledním zasedání výboru bylo usneseno, uvést na památníku pouze jména a příjmení padlých nebo pohřešovaných, bez ohledu na jejich domovskou příslušnost a jejich místo narození.

Tím se všem vzneseným námitkám a pochybám ulomil hrot. Byl jsem také pro. Tím se ušetří stovky drahých písmen a interpunkčních znamének.

1920 – JOSEF EMMANUEL KUREK (15.3.1856-12.8.1925)

1920

25.7.1920

Heute ist hier Kirchweih-Sonntag. Im Gemeinde-Gasthaus wird gejedelt und getanzt. Nächsten Samstag, den **31.7.** findet die Theatervorstellung „Raub der Sabinerinnen“ statt. Sonntag den **8.8.** oder **15.8.** wird das große Sommerfest abgehalten.

Die Vorbereitungen dazu sind schon im Gange. Ob sich die Jungen daran beteiligen werden, ist noch zweifelhaft. Im Turnverein ist jedenfalls eine Opposition vorauszusetzen. Die übrigen Vereine sind einig.

Was das Kriegerdenkmal betrifft, so ist der Schlussbrief, vielmals korrigiert, abgegangen.

Die Sammlung ergab etwas über 3.000 Kr. Hundert-Kronen-Spender waren nur fünf: Dr. **Dick**, Hammerschmied **Krepelka**, Mühlbesitzer **Rienesl, Resch** Moritz und ich.

Bei der letzten Komitee-Sitzung wurde beschlossen, auf dem Denkmal nur die Vor- und Zunamen der Gefallenen oder Vermissten anzubringen, ohne Rücksicht auf dessen Heimatzuständigkeit und dessen Geburtsort.

Damit hat man allen erhobenen Einsprachen und Bedenken die Spitze abgebrochen. Ich war auch dafür. Man *erspahrt* dabei hunderte von kostspieligen

Diplom, který Ti obec jako čestnému občanu dala vyrobit u **Stracheho**, už byl dodán a má být velmi vkusný. Ještě jsem ho neviděl.

Konsum si propachtoval dům Hanse **Mayera**. Písemná smlouva již byl uzavřena, ale Hans **Mayer**, stížený deliriem tremens, stále ještě není na svém místě v Budějovicích, kromě toho částečně navázal jednání s měšťanským pivovarem v Budějovicích, podle kterého tento ve vztahu k pachtu, který s námi uzavřel, vznáší protest a chce vyvolat proces.

Není úplně jasné, co Hans **Mayer** ve své nestřízlivosti řekl zástupcům pivovaru, protože on sám to už neví.

Ten člověk je úplně zmatený. Konsum chce vyčkat.

6.11.1920

Čtyři dny tady řádila bouře jako uragán, nebe ale bylo jasné. Kvílení a rámusení ve dne v noci v budově školy, bylo strašné. Byl to ledový východní vítr, který pronikl do všech oděvů, dokonce i do kožichů.

Nebylo možno se odvážit jít ven. To také ovlivnilo slavnost odhalení a zasvěcení pomníku obětem války, konanou dne **1.11.**

Slavnostní průvod: školní děti, příslušníci padlých, hudba, zastoupení obce, bílé oděné dívky, duchovenstvo, 2 roty navrátilců, pak spolky, pater Franz **Heidler** jako slavnostní řečník, ženský sbor, pěvecký sbor, oslavná báseň (Lyra), žákyně měšťanské školy Mizzi **Bauer**. Plachta padá, čestné salvy, (Pöllerschüsse), hraje hudba.

Předseda světící komise Franz **Gangl** pronese několik slov. Předání obci. Městský

Buchstaben und Satzzeichen.

Das Diplom, welches die Stadtgemeinde dir als Ehrenbürger beim **Strache** anfertigen ließ, ist hier schon eingelangt und soll sehr geschmackvoll sein. Ich habe es noch nicht gesehen.

Der Konsumverein hat das Haus Hans **Mayer** gepachtet. Ein schriftlicher Vertrag ist bereits abgeschlossen, aber Hans **Mayer**, behaftet mit Delirium tremens, ist noch immer nicht auf seinem Posten in Budweis, außerdem hat er sich zum Teil mit dem bürgerlichen Bräuhaus in Budweis in Unterhandlungen eingelassen, wonach dasselbe in Bezug der mit uns abgeschlossenen Pachtung Protest erhebt und einen Prozess anstreben will.

Es herrscht Unklarheit, da Hans **Mayer** selbst nicht mehr weiß, was er in seinem Dusel zu den Vertretern des Bräuhauses gesprochen hat.

Der Mensch ist ganz verwirrt. Der Konsumverein will abwarten.

6.11.1920

Wir hatten vier Tage einen orkanartigen Sturm bei klarem Himmel. Das Heulen und Poltern bei Tag und Nacht im Schulhause war fürchterlich. Es war ein eiskalter Ostwind, der sich durch alle Kleider, sogar Pelze durchzwang. Man konnte sich nicht ins Freie wagen. Dies beeinträchtigte auch die am **1.11.** abgehaltene Feier der Enthüllung und Weihe des Kriegerdenkmales.

Festzug: Schulkinder, die Angehörigen der Gefallenen, Musik, Gemeindevertretung, weißgekleidete Mädchen, Geistlichkeit, 2 Komp. Heimkehrer, dann Vereine, Pater Franz **Heidler** als Festredner, Frauenchor, Gesangsverein, Lyra-Festgedicht, Bürgerschülerin Mizzi **Bauer**. Die Hülle fällt! Pöllerschüsse, Musik spielt.

Weihe-Komitee Obmann Franz **Gangl** spricht ein paar Worte. Übergabe an die

rada Dr. **Dick** přebírá pomník. Následuje masové kladení věnců.

Odchod a defilé před radnicí. Oslava byla dojemná a šla silně na nervy.

Mnozí hovořili o tobě a říkali, že, kdybys byl celou věc nevzal do ruky, nikdy by pomník nebyl postaven. Kameník **Palacek** z Krumlova ti zašle fotografii pomníku.

Hudebník Eduard **Nassberger** zemřel na zápal mozkových blan. **Glaser** Tinerl byla jeho nevěsta.

22.11.1920

Kolega **Hacker** už je v penzi. Česká škola nám děláte stále více potíží a jsme proti tomu bezbranní. Nemohu sdělit všechny podrobnosti, ale Češi se tady stále více roztahují.

Poslední zpráva z Prahy hovoří o velkých demonstracích proti Němcům. Nyní se proti nim štve.

Vláda je bezmocná. Probudila duchy a nyní už je neovládá. Pater **Heidler** má být přeložen, protože při odhalování pomníku obětem války se obul do Čechů.

Dne **28.11.** zde bude koncert pěveckého spolku. Pak se bude konat nadílku u vánočního stromku pro chudé děti. V rámci toho bude pořádána sbírka, a zábavný večer s pestrým programem, jehož čistý výnos bude určen pro tento účel.

Kromě toho dětské divadlo a mnoho jiného. Nejmenovaný dobrodinec již daroval 800 Kč.

Gemeinde. Stadtrat Dr. **Dick** übernimmt das Denkmal. Hierauf werden massenhaft Kränze niedergelegt.

Abmarsch und Defilierung vorm Rathaus. Die Feier war rührend und ging stark an die Nerven.

Viele sprachen von dir und sagten, wenn du die Sache nicht in die Hände genommen hättest, wäre das Denkmal nie zu Stande gekommen. Steinmetz **Palacek** aus Krumau wird dir eine Fotografie des Denkmals schicken.

Der Musikant Eduard **Nassberger** ist an Gehirnhautentzündung gestorben. **Glaser** Tinerl war seine Braut.

22.11. 1920

Kollege **Hacker** ist bereits pensioniert. Die tschechische Schule macht uns immer mehr Mucken und man ist demgegenüber wehrlos. Ich kann die Details nicht alle mitteilen, aber die Tschechen machen sich hier immer breiter.

Die neuesten Nachrichten aus Prag berichten über große Demonstrationen gegen die Deutschen. Es wird gerade gegen sie gehetzt.

Die Regierung ist ohnmächtig. Sie hat die Geister geweckt, nun ist sie nicht mehr Herr über sie. Pater **Heidler** soll versetzt werden, weil er bei der Kriegerdenkmal-Enthüllung über die Tschechen losgezogen ist.

Am **28.11.** ist hier ein Konzert des Gesangvereins. Dann wird ein Christbaumfest für arme Schulkinder veranstaltet. Zu diesem Zweck wird Geld gesammelt, ein bunter Abend arrangiert, dessen Reinertrag diesem Unternehmen zugute kommen soll.

Außerdem Kindertheater und verschiedenes anderes. Ein ungenannter Wohltäter hat bereits 800 Kronen gespendet.

Nadílet se bude na Hod Boží Vánoční.

Takovou oslavou bychom neuspořádali, kdyby totéž česká škola nedělala s takovou pompou.

Generální ředitel pan Max **Resch** byl jmenován komerčním radou. Zakrátko má přijít do Benešova. Moritz **Resch** občas přichází do školní kanceláře.

Byla zde založena obecní knihovna. Jsem předseda, Dr. **Dick** jednatel, **Mizzi** je pokladní, sl. **Schatz** zapisovatelka a **Anderl** Hans jun. s kolegou **Zackem** jsou knihovníci.

Starý **Priegl** je na smrt nemocný. Zdražilo pivo. Litr stojí teď 2,60 Kč a k tomu ještě chutná hnusně. Nazi **Pils** si koupil bývalý **Frankův** dům.

Kostel v Dobré Vodě byl vykraden. Odcizeno bylo: monstrance, 60 cm vysoká, osazena drahokamy, tři pozlacené stříbrné kalichy, 30 zlatých kroužků, velké množství stříbrných mincí, zlaté spony, náramky a kostelníkovi 1 800 Kč, které měl uložené v sakristii.

V Deskách byl jednomu **sedlákov** ukraden krmný vůl. Stopy se daly sledovat až do Soběnova, pak už bylo všechno zbytečné. Pachatelé bývají většinou demobilizovaní legionáři. Tvoří se celé bandy a páchají loupeže.

Pocit nebezpečí každým dnem roste. Zde označil někdo domy, kde bydlí užvanění Němci, tak, že na domovní vrata byly nalepeny „spolkové známky“ (v originále „Bundesmarken“, pozn.překl.). Za jakým účelem, to se neví.

10.12.1920

Koncert byl jen slabě navštíven. Provedení nebylo špatné, obyvatelům Benešova to ale nepadlo do noty.

Am Hauptfeiertag findet die Bescherung statt. Man wäre auf diese Christfeier gewiss nicht verfallen, wenn nicht die tschechische Schule dasselbe mit großem Aplomb täte.

Generaldirektor Herr Max **Resch** ist zum Kommerzialrat ernannt worden. Er soll demnächst nach Beneschau kommen. Moritz **Resch** kommt öfters in die Schulkanzlei.

Eine Gemeinde-Bücherei ist hier errichtet worden. Ich bin Obmann, Dr. **Dick** Geschäftsführer, **Mizzi** ist Zahlmeisterin, Frl. **Schatz** Schriftführerin und **Anderl** Hans jun. ist mit Kollegen **Zacek** Bücherwart.

Der alte **Priegl** ist sterbenskrank. Das Bier ist teurer geworden. Ein Liter kostet jetzt 2,60 Kronen und ist dazu miserabel schlecht. Nazi **Pils** hat sich das ehemalige **Frank**-Haus gekauft.

Die Brünner-Kirche ist ausgeraubt worden. Gestohlen wurde eine Monstranz, 60 cm hoch, mit Edelsteinen besetzt, drei vergoldete Silberkelche, 30 goldene Ringe, eine Menge Silbermünzen, goldene Spangen, Armbänder und dem Messner 1 800 Kronen, die er in der Sakristei aufbewahrt hatte.

In Brettern wurde einem **Bauern** ein Mastochse gestohlen. Man verfolgte die Spuren bis gegen Ömau, dann war alles umsonst. Demobilisierte Legionäre sind zumeist die Täter. Es bilden sich ganze Banden und verüben Räubereien.

Die Unsicherheit nimmt von Tag zu Tag zu. Hier hat jemand die Häuser, wo nicht mundfaule Deutsche wohnen, dadurch gekennzeichnet, dass man Bundesmarken an die Haustore geklebt hat. Zu welchem Zweck ist nicht bekannt.

10.12. 1920

Das Konzert war nur schwach besucht. Die Leitung war nicht schlecht, aber kam dem Geschmack der Beneschauer nicht

Dne **8.12.**, kdy měla matka svátek, jsme byli ve 4 hodiny odpoledne na dětském divadelním představení. Na programu bylo: 1. Christrosen (Vánoční růže) a 2. Christnacht auf Geierstein (Štědrý večer na Geiersteinu).

Vedení a nazkoušení převzala **Mizzi** za pomoci všech kolegů a kolegyň. Provedení bylo bezvadné. Děti hrály rozkošně. Většina lidí brečela.

Kulisy byly krásné, ti, co pomáhali, s tím ale měli mnoho práce. Vstup pro děti 1 korunu, dospělí 2 koruny, představení vyneslo 680 korun. Příští sobotu je opakování.

V sobotu dne **11.12.** je pestrý večer, kdy jsou na programu 2 jednoaktovky a 1 humoristický výstup. Čistý výnos je věnován na vánoční nadílku.

Dne **19.12.** je opakování. Sbírkami se podařilo již získat 6 000 Kč. Je naděje, že hotovost stoupne až na 10 000 korun. Za to bude oblečeno skoro 28 hochů a 36 dívek.

S žádostí na stavbu měšťanské školy není nic nového. Podání na zemskou školskou radu sice odešlo se souhlasem sousedních obcí, ale tak hladce, jak si to představuje pan **Resch**, to přeci jenom nešlo.

Sedláci té věci moc nevěří a obávají se, že budou muset přinést větší peněžní oběti.

Reversy obsahují podmínky, na kterých může celá věc ještě ztroskotat. Mně je to jedno, neboť s ukončením tohoto školního roku odcházím do penze.

Ačkoli si mě okresní školní inspektor velmi váží, nebude moci jednat jinak a mne za nedlouho naznačí, abych požádal o odchod

entgegen. Am **8.12.**, dem Namenstag der Mutter waren wir um 4 Uhr nachmittags in der Kindertheatervorstellung. Es wurde gegeben: 1. Christrosen und 2. Christnacht auf Geierstein.

Die Leitung und das Einüben hatte **Mizzi** mit Beihilfe aller Kollegen und Kolleginnen übernommen gehabt. Die Aufführungen waren tadellos. Die Kinder spielten reizend. Die meisten Leute flennten.

Die Dekoration war hübsch, machte aber den Mithelfenden viel Arbeit. Eintritt für Kinder 1 Krone, Erwachsene 2 Kronen. Die Aufführung brachte 680 Kronen. Nächsten Samstag gibt es eine Wiederholung.

Samstag, den **11.12.** ist ein bunter Abend, wobei 2 Einakter und eine humoristische Szene zur Aufführung gelangen. Der Reinertrag ist für die Christbescherung gewidmet.

Am **19.12.** gibt es eine Wiederholung. Durch Sammlungen sind bereits 6 000 Kronen eingelaufen. Man hofft, die Barmittel bis auf 10 000 Kronen zu bringen. Es werden 28 Knaben und 36 Mädchen beinahe ganz bekleidet.

Bei der Eingabe zur Errichtung einer Bürgerschule gibt es nichts neues. Die Eingabe an den Landesschulrat ist mit Zustimmung aller Nachbargemeinden wohl abgegangen, aber ganz so glatt, wie Herr **Resch** sich das vorstellte, ging es doch nicht. Die Bauern trauen der Sache nicht und befürchten, mehr Geldopfer bringen zu müssen.

Die Reverse enthalten Bedingungen, an denen die Sache noch scheitern kann. Mir ist es egal, denn ich werde mit Schluss dieses Schuljahres in den Ruhestand treten.

Obwohl mir der Bezirksschulinspektor sehr gewogen ist, wird er nicht anders handeln können und mir demnächst nahelegen,

do důchodu, neboť k tomu bude vyzván ze všech stran, zejména od kolegů tlačen a nebude moci proti tomu nic dělat.

11.12.1920

Během psaní jsem obdržel nějaké úřední přípis, které jsem musel okamžitě vyřídit. Kromě jiného jsem dostal předvolání okresní politické správy v Kaplici, abych se tam dne **15.12.** osobně dostavil.

Osočují mne, že jsem podnikl protiakci kvůli zdejší české škole. Opět se chtějí otírat o mne potažmo o německou školu.

Totéž předvolání obdržel i pater Franz **Heidler**. Zda tam půjdeme, to nevím. Již několik dní máme u nás zimu. Všechno je zapadané sněhem.

Pak k tomu ještě přijdou mrazy. Jít pěšky do Kaplice není proto nic příjemného, a ještě si to řádně rozmyslím, ačkoli hořím zvědavostí, z čeho mě obviňují.

Tentokrát je i správa města ohledně předvolání velmi popuzená a hodlá učinit nějaké kroky, já se nerozčiluji, neboť si nejsem vědom žádné viny.

Slečna Rosa **Weidner** mi prozradila, že se dověděla od pana Moritze **Rescha**, že generální ředitel a komerční rada Max **Resch** (že Max a Moritz pocházejí z Německého Benešova a jsou židi, o tom se Wilhelm Busch nezmiňuje, pozn. R.a B. Rathmann) měl napsat, že mu všude gratulují ke dvěma benešovským pánům, které umístil v importní společnosti, kvůli jejich velmi dobrému a vzornému uplatnění.

Weidner a Viktor **Kurek**, tento v Bělehradě.

dass ich um meine Pensionierung einreiche, denn er wird dazu von allen Seiten, insbesondere von den Kollegen, gedrängt und kann nichts dagegen tun.

11.12. 1920

Während des Schreibens erhielt ich einige amtliche Schriftstücke, die ich sofort erledigen musste. Unter anderem bekam ich eine Vorladung der politischen Bezirksverwaltung in Kaplitz, am **15.12.** dort persönlich zu erscheinen. Man verleumdet mich, dass ich eine Gegenagitation wegen der hiesigen böhmischen Schule eingeleitet habe. Man will sich wieder an mir, resp. an der deutschen Schule reiben.

Dieselbe Vorladung erhielt auch Pater Franz **Heidler**. Ob wir hingehen, weiß ich nicht. Seit einigen Tagen ist der Winter bei uns eingezogen. Alles ist mit Schnee bedeckt. Dann kommt auch noch der Frost dazu. Der Weg zu Fuß nach Kaplitz ist deshalb keine angenehme Sache und ich werde es mir noch sehr gut überlegen, obwohl mich die Neugier plagt, wessen man mich beschuldigt.

Diesmal ist auch die Stadtvertretung über die Vorladung stark aufgebracht und will irgendwelche Schritte unternehmen. Ich rege mich nicht auf, denn ich bin mir keiner Schuld bewusst.

Fräulein Rosa **Weidner** erzählt mir, dass sie von Herrn Moritz **Resch** erfahren hat, dass Generaldirektor und Kommerzialrat Max **Resch** (dass Max und Moritz aus Deutsch-Beneschau stammten und Juden waren, erwähnt Wilhelm Busch nicht, Anm. R.u.B. Rathmann) geschrieben haben soll, dass man ihm überall gratuliert zu den zwei Beneschauer Herren, die er bei der Einfuhrgesellschaft untergebracht hat, wegen ihrer sehr guten und musterhaften Verwendung. **Weidner** und Viktor **Kurek**, dieser in Belgrad.

27.12.1920

Je po Vánocích. Heinz **Wachtel** byl u nás. V 10 hodin jsem šel do **Thurnova** hostince. Tam byla rušná společnost a dobré plzeňské pivo.

Zvony vyzváněly na půlnoční, když jsem za vydatného deště vrávoral domů.

Vánoční nadílka, kterou uspořádal akademický svaz pro chudé německé školní děti, dopadla velmi dobře. Úprava byla moc pěkná.

Účast na oslavě byla velkolepá. V sále se tísnilo mnoho lidí. Uprostřed stál bohatě ověšený smrk.

Stoly byly postaveny do tvaru U, a na nich ležely vánoční dárky. Studenti byli velmi čilí při uspořádání, úpravě a předávání. **Mizzi** a slečna **Weidner** vařily pro chudé školní děti kávu.

Poté, co bylo 70 dětí pohoštěno kávou a vánočkou, začala oslava s úvodním proslovem, pak přednesla jedna dívka, převlečená za Ježíška, vánoční báseň.

Potom přednesl pan Oskar **Maschek** jménem akademického svazu dlouhou peprnou řeč, nad kterou německá srdce jásala. Dětem pak byly rozdány dárky. Jeden pár pěkných kožených bot, látku na oblek, čepice nebo šátek na hlavu, hančlíky (neboli nátepníčky, pozn.překl.) a pečivo

Radost byla veliká. Mnozí děkovali se slzami v očích. Bylo to dojemné. Na konec se zpívaly koledy za doprovodu harmonia. V neděli, na svátek sv. Štěpána se celý den zuřivě „šteflovalo“ (steffeln znamenalo po někom házet zejména oves ale i kukuřici, na památku ukamenování svatého Štěpána – pozn. překl.). Na zemi ležela vrstva ovsu. Večer pořádali ochotníci v Kuří divadelní představení. Čtyři jednoaktovky: „Svatý Florián“, „Jubileumshase“ (Jubilejní zajíc), „Černý sluha Ovambo“ a „Anonymní dopisy“.

27.12.1920

Weihnachten ist vorüber. Heinz **Wachtel** war bei uns. Um 10 Uhr ging ich ins **Thurn'sche** Gasthaus. Dort war ein Menschentrubel und es gab gutes Pilsner. Die Glocken läuteten zur Christmette, als ich im strömenden Regen nach Hause torkelte.

Die Christbescherung, welche der Akademiker-Verband für die armen, deutschen Schulkinder veranstaltete, fiel recht gut aus. Das Arrangement war recht hübsch. Die Beteiligung an der Feier war kolossal. Der Saal dicht gedrängt voll. In der Mitte stand eine reich behangene Fichte.

Ringsumher Tische in U-Form, worauf die Christgaben lagen. Die Studenten waren sehr eifrig beim Anordnen, Zurechtrichten und Überreichen. **Mizzi** und Fräulein **Weidner** kochten für die armen Schulkinder Kaffee. Nachdem die 70 Kinder mit Kaffee und Striezel bewirtet waren, begann die Feier mit einer Anrede dann trug ein Mädchen als Christkind verkleidet ein Weihnachtsgedicht vor.

Hierauf sprach in langer, markig deutscher Rede Herr Oskar **Maschek** im Namen des Akademiker-Verbandes. Danach wurden die Gaben an die Kinder verteilt. Ein Paar nette Lederschuhe, Stoff zu einem Anzuge, eine Mütze oder ein Kopftuch, Pulswärmer und Bäckereien.

Die Freude war groß. Viele dankten tränenden Auges. Es war rührend. Zum Schluss wurden Weihnachtslieder mit Harmoniumbegleitung gesungen. Am Sonntag, dem Stephanietag wurde hier den ganzen Tag wütend „gesteffelt“. Der Boden war ganz mit Hafer bedeckt.

Abends gaben die Dilettanten in Hermannschlag eine Theatervorstellung. Vier Einakter: „Der seelige Florian“, „Der Jubileumshase“, „Der schwarze Diener Ovambo“ und „Anonyme Briefe“:

Mizzi, Heinz a já jsme se tam vydali, navzdory mrazivému počasí, cesta byla kvůli mnohým námrazám životu nebezpečná. Kde se svažovala, tam se skoro nedalo jít ani s holí.

Cesta tam jakž takž ušla, ale kdyby mi na zpáteční cestě **Mizzi** a **Heinz** nenabídli rámě, domů bych nedošel.

Hrálo se na úplně novém jevišti s novými kulisami od malíře **Dvořáka-Pletky**. Některá jednoaktovka vyvolávala bouři smíchu. Klaplo to bezvadně. Náповěda nebyla nutná. To se nestává často. Přesně ve 12 hodin divadlo skončilo. V noci svítil měsíc a my jsme byli v ½ 1 v Benešově.

Jako vždy jsem měl ještě žízeň a zašel na skok do „Džbánu“ (zde ve významu „hospody“ - pozn. překl.) „U zeleného věnce“. U paní **Gangl** nebyli už žádní hosté a ona mne pozdravila plačíc. Na moji otázku mi pověděla, že její neteř **Lina**, 19letá hezká a milá dívka na den sv. Štěpána zemřela na plicní chorobu v jedné nemocnici ve Vídni.

Opustila dne **28.9.1920** Benešov a učila se ve Vídni na dámskou krejčovou. Teprve nyní vešlo ve známost, že měla tuberkulózu, k jejímuž propuknutí napomohly vídeňský vzduch a špatná strava.

Paní **Gangl** si nyní velmi vyčítá, že **Lintschi** nechala do Vídne odejít. **Anderleho** Hanse jun., jejího ctitele to také velmi sebralo. Paní **Gangl** a on pojedou do Vídne.

Dne **29.12.** zde bude komisionální setkání představených obce.

Okresní školní inspektor **Endler** se také objevil v záležitosti zřizované měšťanské

Mizzi, Heinz und ich marschierten trotz des Frostwetters dorthin, der Weg war wegen der vielen Eisplatten lebensgefährlich. Wo der Weg abschüssig war, konnte man selbst mit Hilfe des Stockes kaum gehen.

Der Hinweg war noch so passabel, aber wenn mich am Rückweg nicht **Mizzi** und **Heinz** am Arm genommen hätten, wäre ich nicht nach Hause gekommen.

Die Vorstellung war auf einer ganz neuen Bühne mit neuen Dekorationen des Malers **Dvořák-Pletka**. Mancher Einakter war zwerchfellerschütternd. Es klappte großartig. Ein Souffleur war überflüssig. Eine Seltenheit. Punkt 12 Uhr war das Theater zu Ende. Die Nacht war mondhell und wir waren um ½ 1 Uhr in Beneschau.

Ich hatte wie immer noch Durst und ging noch in den Krug zum grünen Kranze. Bei der Frau **Gangl** waren keine Gäste mehr und sie begrüßte mich weinend. Auf meine Frage hin erzählte sie mir, dass ihre Nichte **Lina**, das 19-jährige hübsche und freundliche Mädchen am Stephanstage in Wien in einem Spital an einem Lungenleiden gestorben ist.

Sie verließ am **28.9.1920** Beneschau und lernte in Wien die Damenschneiderei. Erst jetzt wurde bekannt, dass sie tuberkulös war. Die Wiener Luft und die schlechte Ernährung brachten das Übel zum Ausbruch.

Frau **Gangl** kränkt sich nun sehr, dass sie die **Lintschi** nach Wien hat gehen lassen. **Anderl** Hans jun., ihr Verehrer ist auch ganz niedergeschlagen. Frau **Gangl** und er fahren nach Wien.

Am **29.12.** ist hier eine Kommissionelle Zusammenkunft der Gemeinde-Vorsteher.

Bezirksschulinspektor **Endler** erscheint auch in Angelegenheit der zu errichtenden Bürgerschule – samt noch anderen

školy – ještě s jinými členy komise. Jsem zvědav, jak se bude věc vyvíjet.

Vegetace je v tomto roce velmi zpožděná.

Přepis z originálu rukopisu: Rosi Rathmann (roz. Hoffelner) a Burkhard Rathmann; text poskytl Willi Sonnberger, Linz, původně pocházející z Německého Benešova (dnes Benešov nad Černou), nar. 12.1.1929 (rodiče: Karl a Anna Sonnberger, roz. Hoffelner) a František Opelka, Kaplice, původně z Benešova n.Č.

Kommissionsmitgliedern. Bin neugierig, wie sich die Sache entwickelt.

Die Vegetation ist dieses Jahr weit zurück.

Transkription aus dem handschriftlichen Original: Rosi Rathmann (geb. Hoffelner) und Burkhard Rathmann, zur Verfügung gestellt: Willi Sonnberger, Linz, ursprünglich aus D.-Beneschau, geb. am 12.1.1929 (Eltern: Karl und Anna Sonnberger, geb. Hoffelner) und František Opelka, Kaplice, ursprünglich aus Benešov n.Č.

Překlad: Helga Grimmová, Třeboň (Wittingau), spolupráce Bernhard Riepl, Kaplice (Kaplitz)